

Podcastserie 'Over ouders' aflevering 4 letterlijk uitgeschreven

Kun je de podcasts van het CJG niet beluisteren, bijvoorbeeld omdat je niet goed kunt horen? Hieronder vind je de letterlijk uitgeschreven versie van aflevering 4 van de podcastserie 'Over ouderschap'. In deze podcastserie komen fragmenten naar voren van gesprekken met tien verschillende ouders. De ouders blijven echter anoniem, dus worden allemaal 'moeder' en 'vader' genoemd in de tekst. Om duidelijk te maken wanneer een andere ouder aan het woord is, is de tekst opgedeeld in delen. Om de tekst zo leesbaar mogelijk te houden, zijn woorden als 'ehm' weggelaten.

- Merel = interviewer en voice-over
- Moeder/vader = verschillende ouders, waarvan de naam niet wordt genoemd om privacy redenen

Merel: "Wat was het beste opvoedingsadvies dat je ooit als vader of moeder hebt gekregen? Zeg maar, zo'n advies dat jij op jouw beurt zo weer hebt doorgestuurd aan andere ouders. Zo'n soort van 'kettingsbrief'. Je luistert naar aflevering 4 van de podcast: 'over ouderschap', gemaakt in opdracht van Centrum voor Jeugd en Gezin Capelle aan den IJssel. En in deze aflevering geven ouders gewoon lekker, ongevraagd advies aan andere ouders. Nou ja, het is niet helemaal ongevraagd, want ik vroeg hen: 'welk advies zou jij aan andere kersverse ouders geven?' Want iedere ouder blijkt er wel een paar te hebben, van die adviezen. Benieuwd? Neem bijvoorbeeld deze moeder. Haar zoontje is inmiddels al 3 jaar geleden geboren, en haar ervaring van toen maakte dat ze iedere moeder het volgende zou adviseren..."

Moeder: "Nou het grootste advies wat ik gaf, is dat als je net bevallen bent: ga naar een geboorte hotel. Ik ben een week in die geboorte hotel gegaan, ik ben dus medisch, ik heb dus een week met m'n kind in het geboortehotel gezeten en met m'n partner, en ze leggen zo veel uit, en het is zo fijn, en als je naar huis gaat met je kindje voor het eerst ben je zo van, hoe moet dit, hoe moet dat, een week lang gewoon mensen die mij hielpen, met hoe je dat moet doen, wanneer die hilde, wanneer die boertje moest laten. Ja, dat zou ik iedereen wel aanraden ja."

Merel: "En wat ik zo leuk vind aan dit advies, is dat het eerst lijkt als of het over dat geboortehotel gaat, en ik kan me voorstellen dat dat niet bij iedereen past; Ik wilde namelijk zo snel mogelijk naar huis na m'n bevallingen, maar later zegt ze waarom dat geboortehotel nou zo fijn is, hoorde je dat ook? Dat er mensen zijn die je in de eerste paar weken echt op weg willen helpen, en dat ze dat mensen gunt. En mocht dit de eerste aflevering zijn die je misschien luistert, dan vraag je je misschien af wie deze moeder is, en waarom ze dit zei? Nou, ik sprak haar in de wachtkamer van het consultatiebureau van Capelle aan den IJssel, net als nog 9 ouders. En ik vroeg hen naar hun ervaringen als vader en moeder, eigenlijk heel simpel. En ik ben trouwens Merel Steinweg, sociaal pedagoog, en dus ook moeder van 3 jonge kinderen. Ik blijf nieuwsgierig naar hoe andere ouders dat nou doen, opvoeden en vader en moeder zijn. En ik vroeg dus wat zij andere ouders zouden adviseren. De volgende moeder zei daarover dit:"

Moeder: "Ik heb nu wat moeders om me heen, die net iets wat jongere kinderen hebben dan ik, en ook op m'n werk spreek ik mensen die dan via ons bureau werken, en die zijn dan ook net moeder, en die hebben dan ook weer vragen over kolven of over borstvoeding, of over inderdaad dan die hapjes hoe ik dat gedaan heb, of een vriendin van mij is nu zwanger, en die gaat dan bijna bevallen, en die vraagt dan, heb je nog tips over de bevalling, of over dingen die ik misschien nodig heb die je in huis moet hebben waar je in eerste instantie niet aan denkt, nou ja, dat soort dingen."

Merel: "Ja, heel herkenbaar. Ja, ik heb ook heel vaak dat soort advies gevraagd, en gegeven trouwens. Maar ik dacht ook gelijk, het is nog niet zo makkelijk om goed advies geven trouwens, dus ik vroeg nog even door."

Merel [nu aan de moeder gericht]: "En wat is jouw manier van advies geven?"

Moeder: "Ik vertel hoe het bij mij gegaan is, en ik ben niet heel dwingend daarin, uiteindelijk moet iedereen zelf gewoon zijn eigen gevoel volgen, en dat heb ik ook gedaan. Maar het is wel fijn om tips te krijgen; ik vond het ook wel fijn om vragen te stellen aan een vriendin die al moeder was bijvoorbeeld."

Merel: "Toen ik dit hoorde bedacht ik dat ik trouwens zelf ook tips vraag, maar alleen maar aan bevriende moeders, helemaal niet aan vaders. Hmm, waarom zou dat eigenlijk zo zijn? Nou ja, de volgende ouders vertelden me eigenlijk dat ze leerden via YouTube, over de taal van hun baby. En daar zouden ze andere ouders over willen adviseren."

Moeder: "Jezelf blijven, niet zo zenuwachtig zijn. En als het huilt, nou, dan huilt het. En niet alleen oppakken, nee. Nou hij geeft zelf aan door die taal, dat is ideaal ja."

Merel: "Dus de babytaal ook leren spreken?"

Moeder: "Jazeker. Ja je hoort als ie moe is, dan geeft ie dat ook aan, dan moet je hem ook een gegeven moment in slaap wiegen, en hem ook lekker laten slapen, ja. Dat heeft ie ook nodig hè."

Merel: "Een andere moeder is juist helemaal niet van het luisteren naar andermans adviezen."

Moeder: "Gewoon doen wat je hart je zegt, en niet aan andere luisteren, zeg maar. [gelach]. Ja."

Merel: "Oké, dank je wel..."

Merel: "Klinkt als een best ongemakkelijke 'dank je wel'. Ja dat komt omdat ik me eigenlijk af vroeg waarom ze dat zegt, niet naar anderen luisteren. Ik kreeg het idee dat deze moeder zelf heel veel ongevraagde adviezen heeft gekregen, en daarom zelf heel erg naar haar hart heeft moeten luisteren. Hmm, ik heb het niet gevraagd... Aan andere ouders met een tweeling van 9 maanden, vroeg ik specifiek wat voor advies zij aan andere tweeling ouders zouden geven."

Moeder: "Ik denk dat je vooral heel veel hulp nodig hebt van andere ouders, m'n moeder is ook heel vaak langs geweest. Ik vind vooral het combineren van huishoudelijk met kinderen, en dan een tweeling, vooral wel echt even een drama. Dus als je een vangnet hebt, die had ik, fijne schoonouders, een schoonzusje, ouders, dat heb je wel echt nodig. Als je dat niet hebt, dan heb je wel echt andere nodig om op te kunnen starten. Ik las volgens mij in het Meerlingen Magazine, van NVOM, een gezin van een tweeling die vluchtelingen waren, hier in Nederland, nou dat vind ik wel heel indrukwekkend. Je hebt je familie niet in de buurt, je kent de taal niet, cultuur niet, enzovoort, enzovoort. Ja dan zul je toch wel, zeker van CJG bijvoorbeeld, echt van daaruit hulp nodig hebben, op een normale manier hè, dat je er niet wat aan overhoud, dat je er depressief wordt, en dat soort dingen. Dat je het echt niet overziet, dat je huis vol groeit, of dat soort dingen."

Merel: "Want heb je het idee dat dat op de loer ligt, dat overbelast raken?"

Moeder: "Ja, in het begin toen hij naar school ging, toen ie weer ging lesgeven, moest ik best wel m'n best doen om m'n draai te vinden, om alles er aan te krijgen, en dan ook niet, als ze dan eindelijk op bed liggen, nou je hebt nog een dochter die wil ook af en toe wat leuks doen. En tegelijkertijd heb je ook zo van, je moet nog strijken, je moet nog stofzuigen, er moet nog eten klaargemaakt worden, enzovoort. Dat is gewoon heel lastig, ja, dus die hulp heb je nodig."

Merel: "Nou de vader van deze tweeling heeft een heel duidelijk advies aan andere vaders: hun tweeling werd geboren in de zomervakantie, waardoor hij, omdat hij in het onderwijs werkt, de eerste 4 weken thuis kon zijn."

Vader: "En een ander advies is echt heel erg van, doe het gewoon samen. Dat is heel positief. Ook van die eerste 4 weken zomervakantie die we samen hadden. Maar je went je allebei aan een hele nieuwe situatie. En je kan elkaar ook heel erg helpen."

Merel: “Dus voor vaders ook in het begin-”

Vader: “Ja, ook een heel belangrijke rol te spelen.”

Moeder: “En eigenlijk altijd, want we plannen consultatiebureau ook op zijn vrije dag, zodat je er samen heen kan gaan, en dat is toch beter, want als je dit alleen moet doen, en ze moeten 2 prikjes krijgen, is dat toch best zelig.”

Merel: “Weet je, ik ging die middag naar huis, en ik had de hele ochtend ouders gesproken, en dat had me zelf ook weer aan het denken gezet. Wat is het beste advies dat ik ooit heb gekregen, en dat ik nu ook doorgeef. Nou ik wist dat niet zo snel. Maar ik moest wel steeds denken aan een filmpje die ik ooit zag, gemaakt door Schotse overheid als campagne om ouders te ondersteunen. En het filmpje heet: ‘Give it time’, je kan het opzoeken op YouTube. En ja, dat is mijn helpende advies geworden. Op momenten als de kleinste de pan uitvliegt, of m’n dochter niet wil eten, of de oudste op school z’n draai nog moet vinden; geef het tijd. Ja, ik vind dat een heel geruststellend advies. En eigenlijk ik combinatie met het laatste advies, van een vader die voor het eerst vader was.”

Vader: “Meer dan je best kan je niet doen, zeker als je een kleine hebt, je vult gewoon zo goed mogelijk in, met wat je zelf weet.”

Merel: “Invullen, dat wat je zelf weet. En voor wat je niet weet, kan je bij het Centrum voor Jeugd en Gezin terecht. En met dit mooie advies, is dit dan ook het einde van aflevering 4. Vier afleveringen waarin we ouders aan het woord hebben gelaten, waarin zij vertellen hoe het is om vader of moeder te zijn. De laatste, de 5^e aflevering, wordt een soort bonus aflevering. Daarin ga ik in gesprek met jeugdverpleegkundigen en artsen, over wat hen nou opviel in deze podcast afleveringen. Aan deze verhalen van ouders. Heeft het vragen oproepen, heeft het ze aan het denken gezet...

Houd de ‘socials’ van CJG Capelle in de gaten, dan zie je gelijk wanneer de volgende aflevering online is. Fijne dag nog! Oh ja, en onthoud: Geef het tijd.

[muziek]